

Det er jeg fuldstændig uenig i. Vi skal have arbejdsløsheden ned, og så er vi nødt til at affinde os med, at det selvfølgelig giver en kolossal uddannelsesopgave i samfundet. Det giver selvfølgelig virksomhederne den opgave at optræne de mennesker, man skal have ind til at udføre de arbejdsopgaver, der skal løses.

Men at sige: Næh, vi må affinde os med, at under 300.000 arbejdsløse kommer vi såmænd nok ikke, for så bliver der bare mangel på arbejdskraft nogle få steder – det synes jeg er helt uacceptabelt; det fører til en forkert politik. Tværtimod må vi sige, at det er en stor udfordring.

Selvfølgelig er det sådan, at mange af de arbejdsløse ikke har lige de kvalifikationer, der passer ind i virksomhederne, men så må vi sandelig tage den opgave på os samfundsmæssigt, både ved i den finanslov, vi laver nu, at afsætte de nødvendige penge til faglig efteruddannelse, og også ved, at virksomhederne er sig deres ansvar bevidst og er klar til at tage folk ind og bruge de penge, der skal til for at optræne arbejdskraften. Det gjorde man jo sidst, da der var fuld beskæftigelse i 1960'erne og 1970'erne. Da var man vant til at foretage en optræning på arbejdspladserne. Det er en luksusholdning, man har fået nu, hvor man tror, at man kun kan bruge grydeklare folk. Det er også en opgave for virksomhederne at være med til at løse flaskehalsproblemerne.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg kan i og for sig godt forstå, hvorfor den socialdemokratiske ordfører har svært ved at tage ordene i sin mund, for når man står heroppe og siger, at resultaterne bare er kommet, at alt er blevet, som vi planlagde, så er det selvfølgelig også svært at gå herop og erkende, at regeringens eneste, højeste og mest opreklamerede succeskriterium, bekæmpelse af arbejdsløsheden, har været en stor fiasko. Og det er jo specielt, fordi det faktisk er det problem, vi alle sammen gerne vil bekæmpe.

Dertil kommer, at fru Pia Gjellerup heller ikke omtaler, at både regeringen og regeringspartiernes medlemmer i Folketinget gang på gang har måttet gå ud og sige, at de reformer, man har gennemført, desværre ikke virker. Arbejdsmarkedsreformen virker desværre ikke. Det kan godt være, den kommer til det engagement, men desværre gør den det ikke for øjeblikket.

Arbejdsløsheden falder desværre ikke – og slet ikke, når vi tager dem, der er på orlov, med.

Så diskuterer vi, om renten er et succeskriterium eller ej, og dér griber fru Pia Gjellerup straks til at tage et bestemt punkt: Rentespændet til Tyskland. Men problemet er jo – hvis ellers fru Pia Gjellerup ønsker at svare – at Socialdemokratiet i en valgannonce med finansministeren som underskriver har et citat, der hedder »Solid og varig fremgang kræver store investeringer«. Samtidig har vi udtalelser fra alle økonomer inklusive nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer om, at investeringerne i samfundet hæmmes af den høje rente, vi har for øjeblikket.

Det hænger simpelt hen ikke sammen. Det ville klæde fru Pia Gjellerup – i den situation, som Socialdemokratiet jo også står i nu, for man har ikke et flertal mere – op til forhandlingerne at erkende, at hvis ens politik ikke virker for at opfylde det fælles formål, vi har, så skal der ændres på politikken og ikke på målsætningen.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Fru Pia Gjellerup svarede ikke på mit spørgsmål: Hvor meget tror fru Pia Gjellerup finansloven skal forbedres, før renten falder eksempelvis 1 pct., eksempelvis 2 pct.?

Fru Pia Gjellerup forsøgte endnu en gang at tale renten ned, men når ikke det kan lykkes for nationalbankdirektøren og finansministeren og økonomiministeren, så kan det heller ikke lykkes for fru Pia Gjellerup at tale renten ned. Det nytter heller ikke at sige, at det er renten i USA den ene dag, det er renten i England den anden dag, og det er renten i Tyskland den tredje dag. Nej, det er et spørgsmål om at stramme finanspolitikken herhjemme, og derfor spørger jeg endnu en gang fru Pia Gjellerup: Hvor meget skal finansloven ændres, før renten herhjemme falder eksempelvis 1 pct.? Den skal nemlig forbedres betragteligt. Det er det, det handler om, men det vil Socialdemokratiet ikke se i øjnene.

Formanden:

Der er nu indtegnet tre korte bemærkninger til, og herefter vil jeg gerne have lov at gå videre til ordførerrækken. Først hr. Bjørn Elmquist for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Man sidder jo på sin plads og får medlidenskab med fru Pia Gjellerup, ikke på grund af hendes